నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

– డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో ఈ నెలనుంచి కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ Click Here

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆలోచనలనుంచి తెప్పరిల్లి, గతంలోంచి వర్తమానంలోకి వచ్చింది.

ఆస్పత్రి మందుల వాసన. ఎదురుగా శవాకారంలో తండ్రి. ఖాళీ అయిపోతున్న పర్సు. మేఘం కమ్మిన భవిష్యత్తు. అంతా చీకటే.

ఇంతేనా? ఇక తన జీవితం ఇంతేనా?

తండ్రి చెప్పిన కథ గుర్తు వచ్చింది. కొందరు మనుష్యులు ఎందుకు ఆనందంగా జీవించ(లే)రో పాండుచ్చేరి అరవిందులవారు ఒక అద్భుతమైన కథ ద్వారా చెపుతారు.

ప్రాణులన్నిటినీ సృష్టించాక, తన సృష్టి పట్ల అంతగా సంతృప్తి చెందక, భగవంతుడు కోతిని పిలిచి "జీవితం ఇంత బాగుంటుందా అనేట్టు నీకు మరింత సుఖాన్ని ప్రసాదించ బోతున్నాను. అడవిలో చలికీ, ఎండకీ బాధ పడనవసరం లేదు. సాటి జంతువుల భయం ఉండదు. ఆకులు పళ్ళూ కాకుండా రకరకాల రుచులు ఆస్వాదించవచ్చు" అని చేయ బోయే మార్పులు చెప్పాడట.

అంతా విని, కోతి "నీకు మతి పోయింది స్వామీ. చెట్టు మీద నుంచి ఇంకో చెట్టుకు గెంతుతూ వెళ్ళే మమ్మల్ని నేల మీద నడిచేలా చేస్తావా? నాలుగు కాళ్ళ మీద హాయిగా నడిచే నన్ను రెండు కాళ్ళ మీద నడిపిస్తావా? పడితే నడుము విరుగుతుంది. పైగా సిగ్గు లేకుండా అందరికీ ఛాతి చూపించుకుంటూ తిరగమంటావా?" అంటూ నిరాకరించింది.

అప్పుడు దేవుడికి కోపం వచ్చి చిలక నుంచి పలుకునీ, లేడి నుంచి చురుకునీ, కుందేలు నుంచి కళ్ళనీ, నక్క నుంచి తెలివినీ, సింహం నుంచి బలాన్నీ, నెమలి నుంచి అందాన్నీ, డేగ నుంచి దృష్టినీ కలిపి అద్భుతమైన ఒక కొత్తజీవికి రూపకల్పన చేశాడు. పక్క నుంచి చూస్తున్న సరస్వతి, "ఈ జీవికి మీరు ఏం పేరు పెడుతున్నారు స్వామీ?" అని అడిగింది.

"మనిషి" అన్నాడు.

"కానీ గతంలో రాక్షసులకూ ఇలాగే బలమూ వగైరా ఇచ్చి కొంప మీదకు తెచ్చుకున్నారు. వాళ్ళకన్ని తెలివితేటలు లేవు కాబట్టి, మీరు మోహినీ వేషం వేసి అమృతం పంచినా, భస్మాసురుడిని చంపినా పని సులభంగా అయిపోయింది. ఇప్పుడు మీరు మనిషికి ఇన్ని తెలివితేటలు ఇస్తే, రేపొద్దున్న అతడు మీ మీదకు దండెత్తితే కష్టం కదా."

సహేతుకమైన ఈ ప్రశ్నకి భగవంతుడు ఆలోచనలో పడి, "నిజమే కానీ ఇస్తానని వాగ్దానం చేశాను కాబట్టి ఇవ్వాలి. కానీ అందకుండా చేయాలి. ఎక్కడ దాస్తే మంచిదంటావు?" అని అడిగాడు.

"సముద్రగర్భంలోనో, అగ్నిపర్వతాల క్రిందో, ఆకాశంలోనో పెట్టండి"

"లేదు దేవీ. ఎప్పటికైనా అది ప్రమాదమే. ఎవడైనా దుర్మార్గుడు వాటిని అందిపుచ్చుకుంటే నాశనకారకుడు అవుతాడు. అందాలి, అందకుండా ఉండాలి. శోధించినవాడే సర్వ సంపన్నుడవ్వాలి."

భార్యాభర్తలిదరూ కలిసి చాలాసేపు ఆలోచించారు. ఇద్దరికీ ఒకేసారి ఒకే ఆలోచన వచ్చి ఒకరిని ఒకరు చూసి నవ్వుకున్నారు. మేధస్సునీ, ప్రజ్ఞనీ, తెలివితేటలనీ అన్నీ కలిపి మనిషి 'బుర్ర' లోనే దాన్ని పెట్టారు. అది ఎక్కడుందో తెలియనివారు కష్టాలనీ, బాధల్నీ కొనితెచ్చుకుంటారు. కేవలం బాగుపడదామనుకున్నవారు మాత్రమే అది తమ తమలోనే ఉందని తెలుసుకుంటారు."

తండ్రి ఈ కథ చెపుతూంటే. ఎప్పుడూ ఇటువంటి 'ఛాయిస్' గురించే చెప్పే సత్య గుర్తు వచ్చాడు. "ప్రతీ దానికీ ఛాయిస్ ఉన్నది. మనం ఆలోచించమంతే" అనేవాడు. "...జీవితం ఎలా ఉండాలనేది మన ఛాయిస్. కొంతమంది ఎప్పుడూ ఆనందంగా ఉండటానికీ, మరి కొంతమంది ఎప్పుడూ విషాదంగా ఉండటానికీ కారణం, వారి ఛాయిస్ మాత్రమే. మొగుడు తాగొచ్చి కొడుతున్నాడు. ఉంటే ఆనందమా? విడిపోతే ఆనందమా? ఛాయిస్. కంఫర్ట్–జోన్ అంటే 'ఇది చాల్లే. బావున్నాగా' అనుకోవటం. నిజంగా బావుంటే ఏ ఇబ్బందీ లేదు. ఇబ్బందిగా ఉంటూ, పక్కవాడిని చూసి అసంతృప్తి పడితే అది కంఫర్ట్ జోన్ ఎలా అవుతుంది?" అనేవాడు.

ఆలోచిస్తే నిజమే అనిపిస్తోంది. తాను ఇంతకాలం కంఫర్టుజోనులో ఉన్నదా? నిశ్చయంగా ఉంది. కారణం తండ్రి..! ఇప్పుడిక యుద్ధం చెయ్యవలసిన సమయం ఆసన్నమయింది. తాను స్వయంగా రణరంగంలో దిగక తప్పదు.

సమస్య చిక్కదనాన్ని నువ్వు మార్చలేవు. కానీ సమస్య పట్ల నీ ప్రతిస్పందనని మార్చగలవు.

ఆమె స్వాంతము సాంత్వనము చెందింది. కష్టాలు వచ్చినప్పుడు ధ్యానం ఎందుకు చేయమంటారో, భగవద్గీత ఎందుకు చదవమంటారో అర్థమైంది. ఆక్షణం నుంచీ దుఃఖాన్ని దూరం పెట్టాలనుకుంది. అలానే ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయింది.

లేచేసరికి బాగా తెల్లవారింది. ఆస్పత్రిలోనే ఫ్రెష్ అయింది. ఇంటికి వెళ్ళి చేసేది ఏమీ లేదు. చెల్లెల్ని చూసుకోవటానికి అత్తమ్మ వచ్చింది. ఆమెకీ ఎవరూ లేరు. అదొక వెసులుబాటు.

ఎనిమిది అవుతుండగా జాక్సన్ వచ్చాడు. ఆ సమయంలో ఆమె తండ్రి పక్కన కూర్చుని ఉంది. అంత ప్రొద్దున్నే వచ్చిన అతడిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ఇద్దరూ బయటకి వచ్చారు.

“క్షమించండి. పొద్దున్నే డిస్టర్బ్ చేస్తున్నాను. పోలీసు ఉద్యోగం కదా” అన్నాడు.

ఆమె సమాధానం చెప్పలేదు.

“నాన్నగారి గురించి డాక్టర్లు ఏమి చెప్పారు?”

“ఒకరు బాగవుతుంది అంటారు. మరొకరు కష్టమంటున్నారు”

“మీరు దగ్గర వారు కాబట్టి డాక్టర్లు అలా చెపుతున్నారు. నేను ఎంక్వయిరీ చేశాను. లాభం లేదన్నారు. మీరు నిబ్బరంగా ఉండాలి. ఆ లారీ వాళ్ళ మీద కేసు పెట్టాము. ఇద్దరికీ చెరో నాలుగైదు లక్షల దాకా వస్తుంది. డబ్బు సంగతి పక్కన పెడితే, మేము ఒక మంచి ఆఫీసర్ని కోల్పోయాము. “

“ఆ కెమెరాలో ఏమైనా దొరికిందా?”

“కెమెరా ఉంది. కానీ అందులో మీ ఇంటి విషయం ఏమీలేదు”

ఆమె నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయింది.

“ధర్మారావుగారి తర్వాత కొత్త ఇనస్పెక్టరు ఇంకా చార్జి తీసుకోలేదు. మీ కేసు నేనే డీల్ చేస్తున్నాను” అని ఆగి, “ఏమీ అనుకోకపోతే నేను ఒక సలహా ఇస్తాను. మీ అన్నయ్యలాంటి వాడిని అనుకొని ఇష్టమైతే పాటించండి”

ఇంటికి వచ్చినప్పుడు ఈ ‘అన్నయ్య’ ఎక్కడ చూశాడో ఆమె మర్చిపోలేదు. అతడేమి చెప్పబోతున్నాడో అర్థం కాక చెప్పమన్నట్టు చూసింది.

"మీ స్టేట్‌మెంట్ ప్రకారం ఎల్లమంద కేసులో మీకూ, మీ తండ్రికీ ఏ సంబంధమూ లేదు."

"అవును"

"దాని ఆధారంగా అయితే మేము తిరిగి మొదటినుంచీ ఇన్వెస్టిగేషన్ ప్రారంభించాల్సి ఉంటుంది. రుజువులన్నీ మీ వైపే చూపిస్తున్నాయి కాబట్టి మిమ్మల్ని కస్టడీలోకి తీసుకోక తప్పదు"

ఆమె భయపడలేదు. తలెత్తి అతని వైపు చూసి తిరిగి దించుకుంది.

"అయితే దీన్ని తప్పించుకోవటానికి ఒక మార్గం ఉంది. తనే నేరం చేశానని మీ తండ్రి నాముందే ఒప్పుకున్నారు. దానికి నేనే సాక్షి. మీరు మాకిచ్చిన స్టేట్‌మెంట్ వెనక్కి తీసుకొని, మీ తండ్రిచెప్పిన దాన్ని ఓకే చేస్తే, ఫైల్ క్లోజ్ అయిపోతుంది. ఆయన ఎలాగూ కోమాలో ఉన్నారు కాబట్టి కేసు ఇప్పట్లో తేలదు. దాని కన్నా ముఖ్యంగా ఇన్వెస్టిగేషన్ ఇక్కడితో ఆగిపోతుంది".

"రేపో ఎల్లుండో ఆయనకి మెలకువ వస్తే?" మధ్యలో అతడి మాటలు ఆపు చేస్తూ అడిగింది.

అతడు ఇబ్బందిగా, "అది తరువాత. ప్రస్తుతం మిమ్మల్ని అరెస్ట్ చెయ్యక తప్పదు. చేయాలా వద్దా అన్నది మీ మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ధర్మారావుగారి మీద గౌరవంతో, మీ మీద అభిమానంతో నేను ఈ సహాయం చెయ్యగలను. నిర్ణయం మీదే" అన్నాడు.

క్లుప్తంగా "నేను ఎక్కడన్నా సంతకాలు పెట్టాలా?" అంది.

ఆమె అంత తొందరగా వప్పుకుంటుందని ఊహించని జాక్సన్ తబ్బిబ్బయి, "అవును మేడమ్" అంటూ అంతకు ముందే తయారు చేసుకువచ్చిన స్టేట్‌మెంట్ పేపర్లు బయటకు తీశాడు.

వాటిపై సంతకం పెడుతూ, "అన్నీ ముందే తయారు చేసి తీసుకొచ్చారే. నేనీ నేరం ఎలాగూ నా తండ్రి మీదకు తోసేస్తానని మీకు బాగా నమ్మకం ఉన్నట్టుంది" అన్నది.

జాక్సన్ కంగారు పడి "ఛా. అటువంటిదేమీ లేదు మేడమ్. ఈ హత్య మీరు గానీ, మీ తండ్రి గానీ చేసి ఉండరని మా అందరికీ తెలుసు. కానీ చట్టం తన పని తాను చేసుకుపోవాలి కదా" అంటూ లేచి, "ఆ లాకప్పులూ, అరెస్టులూ మీరు పడలేరు మేడమ్. తెలివైనవారు కాబట్టి తొందరగా ఈ పీడ వదిలించుకున్నారు. సంతోషం. వస్తాను" అని పోలీస్ సెల్యూట్ చేసి వెళ్లి పోయాడు.

అతడు వెళ్ళాక ఆమె ఫోన్ తీసి డయిల్ చేసి, "హలో సత్యా. నేను" అంది.

"తెలుసు. చెప్పు"

“జాక్సన్ వచ్చాడు. మార్చిన స్టేట్‌మెంట్ మీద సంతకాలు పెట్టించుకున్నాడు. రాడని నువ్వు అన్నావ్. వస్తాదని నేను అన్నాను. నేను చెప్పిందే కరెక్ట్ అయ్యింది. చూడు. “

“నీ అంత తెలివితేటలు ఉంటే నేనిలా ఎందుకు ఉంటాను? టచ్ లో ఉండు” అని ఫోన్ పెట్టేశాడు సత్య.

ఆ సాయంత్రం ధర్మారావు దగ్గరికి వెళ్ళింది. పడుకుని ఉన్నాడు. ఆమెను చూసి ఆహ్వాన పూర్వకంగా నవ్వాడు.

“ఎలా ఉన్నారు?” పక్క కుర్చీలో కూర్చుంటూ అడిగింది.

“బ్రతికి”

ఆ మాటలకి మనసు చెదిరినట్టు చూసేసరికి, బిగ్గరగా నవ్వేస్తూ, “సెల్ఫ్ పిటీ కాదు. ఇక బ్రతికున్నంత కాలం ఇలా పడుకునే ఉండాలి కదా అని సరదాగా అన్నాను”.

తనతో పాటూ తీసుకొచ్చిన భగవద్గీత అతడికి ఇచ్చింది.. అతడు దాన్ని అందుకుంటూ “చాలా మంచి గిఫ్ట్. థ్యాంక్స్. ఈ సమయంలో దీని అవసరం నాకు చాలా ఉంది” అన్నాడు.

“వారం రోజుల్నించీ నాకు అదే ధైర్యం చెపుతోంది సార్. కష్టం వచ్చినప్పుడల్లా కృష్ణుడిని తలచుకోమంటారు నాన్న. పుట్టకముందే శత్రువులు ఉన్నవాడు. పుట్టుకతోనే తల్లిదండ్రులకి దూరమైన వాడు. రాజై ఉండీ గోకులంలో పెరిగినవాడు. అయినా సరే, భారత భాగవతాల్లో ఎక్కడా కృష్ణుడు దిగులుగా ఉన్నట్టు కనపడదు” అన్నది.

“బాగా చెప్పావమ్మా. నాన్నగారు ఎలా ఉన్నారు?” ప్రశ్నించాడు.

“కోమాలోంచి ఎప్పుడు బయటకి వస్తారో చెప్పటం కష్టమంటున్నారు డాక్టర్లు. ఒకవేళ వచ్చినా, అరెస్టు వారెంటు ఉంది. కళ్ళు తెరవగానే ఎదురుగా పోలీసులు కనబడతారు. ఆయన కోమాలో ఉండటమే మంచిది” అని ఆగి, “ఎంత దౌర్భాగ్యమైన స్థితి. ఏ కూతురూ కలలో కూడా ఆలోచించ కూడని దుర్మార్గపు ఆలోచన. తండ్రి మరి కొంత కాలం కోమాలోనే ఉండాలనుకోవటం.”

ఈ మాట అంటున్నప్పుడు కంఠంలో కాస్త కూడా దుఃఖపు జీర వినిపించలేదు. ఆమెకే చిత్రంగా అనిపించింది.

“ఆ కెమెరాలో ఏమీ లేదు కదా” అని అడిగాడు.

“లేదట”

“అనుకున్నాను” క్లుప్తంగా అన్నాడు.

అతడి భావం అర్థమైనట్టు ఆమె మౌనంగా ఉండిపోయింది.

ధర్మారావు తల కాస్త పైకి లేపి క్రింద దిండు సర్దుకుంటూ "పక్క మీద ఉండే కాస్త పరిశోధన చేశాను" అన్నాడు. "... పండగరోజు మీ ఇంటికొచ్చిన ముసలోడు ముఖ్యమంత్రికి సలహాలు ఇచ్చే చాణుక్య. ఇకపోతే సంక్రాంతి రోజు కార్లో వచ్చింది మొత్తం నలుగురు. అందులో మీసాల్రాజా అనేవాడు సి.ఎం బావమరిది".

"మిగతా ముగ్గురూ అంజి, గోవిందు, ప్రభు..." పూర్తి చేసింది రవళి.

ధర్మారావు అవాక్కై, "మైగాడ్. ఎలా తెలుసు?" అన్నాడు.

"నేనూ కొద్దిగా పరిశోధన చేశాను" అంది ఆమె నవ్వి.

"సస్పెన్సు తట్టుకోలేను. ఎలా తెలిసింది?"

"బాలారిష్ట శ్వేతార్క అని ఒక పోలీసు మీ స్టేషనులో ఉన్నాడు. అతనిది మా ఊరే. అతన్ని కనుక్కున్నాను"

"అతను తెలుసు. బాలారిష్ట. అదేమి పేరు? అప్పుడే అతడిని అడుగుదామనుకున్నాను కాని, ఫీలవుతాడేమో అని సంశయించాను."

"జన్మలగ్నం అష్టమంలో చంద్రుడు, సప్తమంలో కుజుడు ఉంటే దోషాలుగా చెబుతారు. పదమూడో ఏడు వచ్చే వరకూ ఈ బాలారిష్టాలు అనేక రకాలుగా పీడిస్తాయని కొందరి విశ్వాసం. ఈ దోషాలను రూపుమాపే దేవుళ్ళు శ్వేతార్క ఆంజనేయస్వామి. శ్వేతార్క గణపతి. వారి గుడులు కూడా మన దేశంలో చాలా ఉన్నాయి. ఒక స్వామీజీ సలహా మీద ఆ పేరు పెట్టారుట"

'ఈ రోజుల్లో కూడా...' అంటూ ఏదో అనబోయి ధర్మారావు మనసు మార్చుకున్నాడు.

"మరి నేను వెళ్లొస్తాను" లేస్తూ అన్నది.

"ఒక్క నిముషం. యాక్సిడెంటు చేసిన లారీవాళ్ళు కాంప్రమైజుకి వచ్చారట. తప్పు మనదే అని చెపితే పది లక్షల వరకు ఇస్తామన్నారట"

"అవును. జాక్సన్ చెప్పారు"

"నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?"

"నిజంగా అది ఆక్సిడెంటేనా?"

"నిశ్చయంగా కాదు. కానీ కోర్టులో ఇలాంటి కేసుల నిరూపణ చాలా కష్టం. బ్రేకులు ఫెయిల్ అయ్యాయనో, స్టీరింగ్ కంట్రోల్ తప్పిందనో అంటారు. చిన్నశిక్షతో తప్పించుకుంటారు. లేదా నిర్దోషులుగా బయటకి వచ్చేస్తారు"

"ఎలాగో నేరం నిరూపణ కానప్పుడు కాంప్రమైజ్ మంచిది కదా. డబ్బులు తీసుకుందాం".

అతడామె వైపు విస్తుబోయి చూశాడు.

"సెంటిమెంట్ లేకుండా మాట్లాడుతున్నా అనుకోవద్దు సార్. ప్రస్తుతం డబ్బు అవసరం చాలా ఉంది. వాళ్ళు ఎలాగూ తప్పించుకుంటున్నప్పుడు డబ్బు తీసుకోకుండా ఎందుకు వదిలెయ్యాలి?" అని ఆగి, "తండ్రి ప్రాణాలకి ఖరీదు కట్టే మెటీరియలిస్టుగా కనపడినా సరే" అంది.

"లేదు లేదు. చాలా కరెక్టుగా మాట్లాడుతున్నావ్. '..డబ్బుతో ప్రాణాన్ని ఖరీదు కడతారా? మీ పాపిష్టి డబ్బు నాకెందుకు?' లాంటి డైలాగులు సినిమాల్లోనే బావుంటాయి. నేను ఆశ్చర్యపోయింది అందుకు కాదు. అలా మాట్లాడటానికి చాలా అనుభవం ఉండాలి. వయసులో చిన్నదానివి. పైగా నీ ఆలోచనలు కూడా అంత ప్రాక్టికల్‌గా ఉన్నట్టు కూడా కనపడవు. అందుకే ఆశ్చర్యమేసింది"

"అనుభవాలే పాఠాలు నేర్పుతాయి మాస్టారూ. భగవద్గీత చెప్పేది కూడా అదే కదా".

ధర్మారావు కాసేపు మౌనంగా ఉండి, "ఇలా అడుగుతున్నానని ఏమీ అనుకోకు రవళి. నీ భవిష్యత్తు ప్లాన్స్ ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

"నాన్నగారు కోమాలో ఉన్నారు. అందులోంచి ఆయన బయటకు వచ్చి కళ్ళు విప్పిన క్షణం, తనపై 'ఏ కేసూ లేదు' అని చెప్పి ఆయన మనసు తేలిక పర్చాలి. ప్రస్తుతం నా లక్ష్యం అదే".

ధర్మారావు ఆమె వైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. "హత్య చేసిన వాళ్ళు సామాన్యులు కాదు. ఎంతో పవరూ, పలుకుబడీ ఉన్నవారు. ఆ జాక్సను కూడా ముఖ్యమంత్రి మనిషేనని నా అనుమానం. మేము సి.సి. కెమెరా చూడటానికి వెళ్తున్నామని చాణుక్యకి అంత తొందరగా ఎలా తెలిసింది? ఇక పేరుకు తగ్గ మేధావి చాణుక్య..! నిన్ను నిరుత్సాహ పరుస్తున్నానని అనుకోకు. మీ తండ్రిగారి మీద కేసు చాలా బలంగా ఉంది. ఆయన్ని వాళ్ళు చాలా పకడ్బందీగా ఇరికించారునిర్దోషిగా నిరూపించే సాక్ష్యమూ, బయటపడే మార్గమూ ఒక్కటి కూడా లేదు" సమస్య వివరిస్తున్నట్టూ అన్నాడు.

"ఒక మార్గం ఉంది"

"ఏమిటి?"

"వాళ్ళే స్వయంగా తమ నేరం ఒప్పుకునేలా చెయ్యటం."

ఆమెని చూసి అతడికి జాలి వేసింది. పెద్దయ్యాక ఏమవుతావని పిల్లాడిని అడిగితే చంద్రుడి మీదకు వెళతానని అంటే, పెద్దలకి ఎలా అనిపిస్తుందో అలాంటి భావం కలిగింది.

"అమాయకంగా మాట్లాడుతున్నావో, తెలియకుండా మాట్లాడుతున్నావో అర్థం కావట్లేదు. గతంలో మీసాల్రాజా ఇలాగే ఒక ఆక్సిడెంటు చేశాడు. బాగా తాగేసి చక్రధరరావు అనే చాలా పెద్ద పారిశ్రామికవేత్త కారుని కొట్టాడు. ఆక్సిడెంటులో ఆయన భార్య చనిపోయింది. కోటి రూపాయలు ఖరీదు చేసే కారు తుక్కు తుక్కయి పోయింది. ఆ కేసు నేనే డీల్ చేశాను. అంత పెద్దాయన సాక్ష్యం చెప్పినా కోర్టులో గెలవలేకపోయాం. కారు డ్రయివు చేసింది మీసాల్రాజా కాదని, ఇంకెవరినో ముసలోడిని డ్రైవరుగా తీసుకొచ్చారు. వాడికి మూడు నెలలు శిక్ష పడింది. మూడు లక్షలు ఇచ్చారు. కళ్ళకద్దుకుని డబ్బు తీసుకుని జైలుకు పోయాడు. కేసు క్లోజ్ అయిపోయింది. అంత క్రిమినల్ బ్రెయిను చాణుక్యది. ఆయనతో పోల్చుకుంటే నీకున్న వనరులు ఏమిటి?"

ఆమె స్థబ్దంగా వింటోంది.

"శరీరం మీద ఉపయోగించే థర్డ్ డిగ్రీ, మనసు మీద ఉపయోగిస్తే ఎంతటి వారైనా పునాదులతో సహా కదిలిపోతారని నా అభిప్రాయం సార్ "

"మనసు మీద థర్డ్ డిగ్రీ– ఏదో సినిమా డైలాగ్ లా బావుంది. కానీ పగ తీర్చుకోవటానికి ఇది సినిమా కాదు. ఎక్కువగా ఊహించుకోకు"

"మీరు సినిమా గురించి చెప్పారు. నేను పట్టుదల గురించి చెపుతాను. తెలిసిన కథే. ఒక పిచ్చుక గుడ్డు సముద్రంలో జారిపోతుంది. దాన్ని తీసుకోవాలని ఆ చిన్నారి పిచ్చుక తన రెక్కలతో సముద్రపు నీటిని పక్కకి తోస్తూ ఉంటుంది. అది చూసి చేపలు నవ్వుకుంటాయి. సముద్రుడికి ఇదంతా ఒక ఆటలా ఉంటుంది. ఆ చిన్ని పిచ్చుకని అలలతో బలంగా కొడుతూ, వెనక్కి తోస్తూ ఆడుకుంటూ ఉంటాడు. ఎలుకకి సంకటం – పిల్లికి చెలగాటంలా ఉంటుంది.. క్రమక్రమంగా ఆ చిట్టితల్లి అలసిపోతుంది. మరణం దగ్గర పడుతుంది. అయినా ప్రయత్నిస్తూ ఉంటుంది. ఆ సమయంలో ఆకాశంలో వెళుతున్న గరుత్మంతుడు ఈ దృశ్యం చూసి దివ్యదృష్టితో విషయం తెలుసుకుని క్రుద్ధుడై, రుద్రుడై, వీరభద్రుడై తన రెక్కల్ని ఒక్కసారి బలంగా విదిలిస్తాడు. ***ఖనటత్ పయోబ్ధి వీక్ష్య రసాతలాన్యోన్య పిండీకృతాంగ భీతాండజముల***న్న ఆముక్త మాల్యదలో రాయల గరుత్మంత స్థుతి వర్ణనలా, ఆ రెక్కల గాలి ఇటు మేరు, అటు మందర చెరో రెండు పర్వత గుహాంతర్భాగాల్లో దూరి, ఆ దుందుభుల ధాంధ ఢడాంఢ ధాంధ నినదమై సముద్రుడి కర్ణభేరి పగిలేలా మ్రోగుతుంది. పంచ భూతములు బెదరగా, దిక్పాలకులదరగా ఆ రెక్కల ఝుంఝా మారుతానికి సముద్రం రెండుగా చీలి, సాగరాంతర్భాగ పాతాళంలో ఉన్న పాములు, తొలిసారి ఆకాశాన్ని చూసి భయంతో ఒకదాన్నొకటి పెనవేసుకుంటాయి. ఆ "నిశ్శబ్ద

విస్ఫోటనానికి" చీలిన సముద్రగర్భంలో మిలమిలా మెరుస్తూ కనపడిన గుడ్డుని తీసుకొని పిచ్చుక ఆనందంతో ఎగిరిపోతుంది".

ఆమె కథకో, కంఠంలో కనపడిన విశ్వాసానికో ధర్మారావు చకితుడై చూస్తుండగా, "నా ప్రయత్నం నేను చేస్తాను. దీవించండి సార్" అని లేచింది. కదలబోతూ ఆగి, "ఆ చక్రధరరావుగారి అడ్రస్ చెప్తారా?" అని అడిగింది. చెపుతూన్న విషయానికి సంబంధం లేకుండా ఆమె అకస్మాత్తుగా అలా అడిగే సరికి అతడు విస్మయంగా "ఎందుకు?" అని ప్రశ్నించాడు.

ఆమె నవ్వి, "ఉద్యోగం కోసం...! ఇద్దరం మీసాల్రాజా బాధితులమే కదా. ఈ కథలో బహుశా ఆయనే గరుత్మంతుడు అవ్వచ్చేమో" అంది.

ఎవరి జీవితానికి ఎవరు గరుత్మంతుడు అవుతాడో కాలమే నిర్ణయించాలి.

– 14 –

రాంబాబు భజరంగీ భాయిజాన్ చిత్రంలో నవాజుద్దీన్ సిద్దీకి లాంటి జర్నలిస్టు. తెలివైన, హుషారైన కుర్రవాడు. నగరంలో ఏదో ఛానెల్‌కి పని చేస్తున్నాడు. స్వంత ఊరు పెదపట్నం. వీలయినంత వరకూ నిజాయితీ గానే వ్రాస్తాడు గానీ ఇన్వెస్టిగేటివ్ జర్నలిజానికి ఉప్పూ కారం అద్దటంలో సిద్ధహస్తుడు. ఎవరికీ అందని కోణాన్ని స్పృశించటం అతడిలోని గొప్ప లక్షణం.

ప్రస్తుతం అతను స్పృశిస్తూన్న కోణం హోమ్ మినిస్టరు మనవరాలు గురించి.

ప్రస్తుతం ఆమె వర్జినిటి పానశాలలో ఉంది.

వర్జినిటి. గమ్మత్తయిన పేరు.

సామాన్యుల కనీస ప్రవేశానికి కూడా ఊహకందని ఖరీదైన పబ్.

దట్టమైన పొగ. హడావుడి. ఒకరి మాట ఒకరికి వినిపించనంత శబ్దం.

ఈ గొడవకి ఏమాత్రం సంబంధం లేకుండా వరండా అవతల చిన్నగదిలో రెండు మూడు జంటలు డ్రగ్స్ తీసుకుంటున్నాయి. వాటిల్లో ఒక స్త్రీ హోం మినిస్టరు బ్రహ్మానందం మనవరాలు సుగాత్రి. కుర్చీలో కూర్చుని, ఎదుటి కుర్రాడి తొడల మీద కాళ్ళు వేసి పాదంతో పొట్ట క్రింద నొక్కుతోంది.

రెండు పెగ్గులు అయ్యాక, "నువ్వు నా బెస్ట్ ఫ్రెండు. నువ్వు తప్ప నాకీ ప్రపంచంలో ఎవ్వరూ లేరు. ఐ లవ్యూ" అంది.

"థ్యాంక్స్"

"నా కడుపులో పిల్లాడికి నువ్వే తండ్రివి. నీకేమైనా సందేహమా?"

"లేదు"

"నీ పేరేమిటి?"

చెప్పాడు.

"ఇంకొంచెం వక్కపలుకు ఉందా?" అడిగింది. ఇచ్చాడు. వాళ్ళ భాషలో వక్కపలుకు అంటే మీథాంఫిటమైన్. గంజాయి కన్నా పది రెట్లు ఎక్కువ పవరున్నది. వేసుకున్న కొద్ది నిమిషాల్లో ఆమె లేచి డాన్స్ చేయడం మొదలు పెట్టింది. నిముషం పిచ్చి గంతులు వేశాక, "నువ్వూ చెయ్యి" అన్నది. చెయ్యకపోతే జరగబోయే డ్రామా తెలుసు కాబట్టి అతడు లేచి నిరాసక్తంగా స్టెప్స్ వేయసాగాడు.

"షర్ట్ విప్పు" అంది.

"అందరూ ఉన్నారు. ఇప్పుడు వద్దు" అన్నాడు.

"నువ్వు పైది విప్పకపోతే నేను క్రిందది విప్పేస్తా"

అన్నంత పనీ చేస్తుందని తెలుసు. 'చేసిన డాన్సు చాల్లే' అంటూ చేతుల మీద ఎత్తుకొని గదిలోంచి బయటకు తీసుకువెళ్ళాడు. వెనకాల తోటలా ఉంది. అక్కడ ఆమెను గడ్డి మీద పడుకోబెట్టి ఏదో చెయ్యటానికి ప్రయత్నం ప్రారంభించాడు. ఏమి జరుగుతోందో ఇద్దరికీ తెలియటం లేదు గానీ, ఆమె సగం స్పృహలో 'నువ్వే నా హోం మినిస్టరు' అంటూ కొంచెంసేపు గట్టిగా అరిచి, అక్కడే నిద్ర పోయింది.

తెల్లవార్న ఇద్దరూ తమ తమ ఇళ్లకు వెళ్లిపోయారు.

వారికి తెలియని విషయం ఏమిటంటే, ఈ డ్రగ్సూ, రాసకేళీ దృశ్యాలని రాంబాబు తన కెమెరాలో బంధించి ఉంచాడని..!

రవళి అతనికిచ్చిన కాంట్రాక్టు పని అక్కడితో అవ్వలేదు. మరికొన్ని రోజులు సుగాత్రినే ఫాలో అయ్యాడు. రెండురోజుల తరువాత ఆమె హాస్పటల్లోకి వెళ్లడం గమనించాడు. దాని పేరు 'అభయ' క్లినిక్. 'పబ్ లో రాసకేళి' జరిపినవాడు కూడా అక్కడికి వచ్చాడు. డాక్టరుతో మాట్లాడి, ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

రాంబాబు అక్కడి నర్సుకు లంచం ఇచ్చి వివరాలు ఫోటోలు సేకరించాడు. మొత్తం వివరాలన్నీ పకడ్బందీగా సేకరించిన తర్వాత ఆదిత్యపురం వెళ్లి రవళిని కలుసుకున్నాడు.

ఐదువేలు ఇచ్చింది.

"చాలా తక్కువ మేడమ్. హోమ్ మినిస్టరు మనవరాలు వ్యవహారం. మరో వైపు చీఫ్ మినిస్టరు బావమరిదికి సంబంధించింది" అన్నాడు రాంబాబు.

"నా దగ్గర అంతకన్నా లేవు. ఎలాగో ఒకలాగా భవిష్యత్తులో నీ రుణం తీర్చుకుంటా" అన్నది రవళి. అతడు వెళ్లిపోయాడు. 'అనుకున్న పని నెరవేరాలంటే చాలా డబ్బు ఉండాలి' అన్న విషయం ఆమెకు అర్థమైంది.

ఆ విషయం అలా ఉంచితే – ఆ మరుసటి రోజు ఒక వార్త వైరల్ అయింది.

వర్షినిటిలో డ్రగ్స్. అభయలో అబార్షన్.

హోం మినిస్టరు మనవరాలితో ముఖ్యమంత్రి బామ్మర్ది పబ్లిక్ రొమాన్స్.

ఎవరు ఎలా రొమాన్స్ చేసుకున్నా ఎవరికీ అభ్యంతరం లేదు. కానీ ఈ వ్యవహారం పబ్లిగ్గా చేసుకుంటే చూడటం మన గ్రహచారం. ఏమీ పని లేకుండా రికామీగా తిరిగే ముఖ్యమంత్రి బావమరిది మీసాల్రాజాకి ఇంత డబ్బు ఎలా వస్తోంది? ఎక్కడి నుంచి వస్తోంది? అంతా టాక్స్-పేయర్స్ డబ్బేగా. మరోవైపు రాష్ట్రాన్ని రక్షించాల్సింది హోం శాఖ. ఆయన మనవరాలికి డ్రగ్స్ ఎవరు సప్లయి చేస్తున్నారు? అబార్షన్ చట్ట రీత్యా నేరం. 'అభయ' లో జరుగుతున్నది ఏమిటి? ఈ అయిదు నిముషాల వీడియో చూడండి.

గంటలో మిలియన్ వ్యూస్. మరుసటి రోజుకి దాన్ని అన్ని భాషల్లో అనువదించి సర్క్యులేట్ చేశారు ప్రజలు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments